

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
z dnia 2009 r.

w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) stanowiska służbowe, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia albo posiadające szczególne właściwości, ze względu na zajmowanie których udziela się dodatkowego urlopu wypoczynkowego;
- 2) tryb orzekania o potrzebie udzielenia urlopu zdrowotnego i organy właściwe w tych sprawach;
- 3) szczególne warunki i tryb udzielania urlopu wypoczynkowego, dodatkowego urlopu wypoczynkowego, urlopu aklimatyzacyjnego i urlopu okolicznościowego, a także wymiar urlopu, o którym mowa w art. 62 ust. 3 i ust. 8 pkt 2 oraz ust. 9 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”;
- 4) szczególne warunki i tryb odwoływania z urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego, a także wstrzymania udzielenia takiego urlopu oraz zwracania kosztów spowodowanych odwołaniem lub wstrzymaniem urlopu i sposób ich obliczania;
- 5) szczególne warunki i tryb udzielania żołnierzom zawodowym, zwanym dalej „żołnierzami”, zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny.

§ 2. Żołnierz spełniający warunki przewidziane w ustawie oprócz urlopu wypoczynkowego określonego w art. 61 ustawy, otrzymuje:

- 1) dodatkowy urlop wypoczynkowy;
- 2) urlop szkoleniowy;
- 3) urlop aklimatyzacyjny;
- 4) urlop okolicznościowy;
- 5) urlop zdrowotny.

§ 3. Urlopów żołnierzowi udziela dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe lub do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej albo w dyspozycji, zwany dalej „dowódcą jednostki”.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157 i Nr 79, poz. 669.

Rozdział 2

Urlop wypoczynkowy i dodatkowe urlopy wypoczynkowe

§ 4. Żołnierzowi, w roku kalendarzowym, w którym został powołany do zawodowej służby wojskowej, udziela się urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym do okresu pozostającego do końca danego roku kalendarzowego.

§ 5. Żołnierzowi, który ma być skierowany do akademii wojskowej, wyższej szkoły wojskowej lub na szkolenie trwające co najmniej sześć miesięcy, przypadających na drugą połowę roku kalendarzowego, udziela się urlopu wypoczynkowego należnego w danym roku kalendarzowym przed skierowaniem go do szkoły lub na szkolenie.

§ 6. 1. Żołnierzowi nie udziela się urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w okresie zwolnienia go od zajęć służbowych wskutek choroby, konieczności sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny albo w okresie przebywania na innym urlopie.

2. Urlopów, o których mowa w ust. 1, nie udziela się żołnierzowi uznanemu przez wojskową komisję lekarską za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej.

3. Jeżeli żołnierz nie może wykorzystać urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w ustalonym terminie z powodu usprawiedliwionej nieobecności w służbie, a w szczególności z powodu choroby powodującej czasową niezdolność do zajęć służbowych, dowódca jednostki przesuwając urlop na termin późniejszy, nieprzekraczający jednak trzech miesięcy od ustania przyczyny uzasadniającej przesunięcie.

§ 7. 1. Jeżeli żołnierz zachorował w czasie przebywania na urlopie wypoczynkowym lub dodatkowym urlopie wypoczynkowym, dowódca jednostki przesuwając na wniosek tego żołnierza urlop o czas trwania choroby, na okres następujący bezpośrednio po wyzdrowieniu lub na okres późniejszy, nieprzekraczający jednak trzech miesięcy od wyzdrowienia.

2. Przesunięcie urlopu o czas trwania choroby następuje na podstawie przedłożonego przez żołnierza zaświadczenia lekarskiego stwierdzającego chorobę i czas jej trwania.

§ 8. 1. Do dnia 10 grudnia każdego roku kalendarzowego w jednostce sporządza się plan urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych na następny rok kalendarzowy.

2. Podstawą opracowania planu są wnioski składane przez żołnierzy do dnia 30 listopada każdego roku na rok następny.

3. Dowódca jednostki zatwierdza przed końcem roku kalendarzowego plan urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych podległych mu żołnierzy na następny rok kalendarzowy.

4. Udzielenie żołnierzowi urlopu oraz dokonywanie zmian dotyczących udzielenia tego urlopu ogłasza się w rozkazie dowódcy jednostki, z podaniem rodzaju urlopu i czasu jego trwania.

5. Plan urlopów dla żołnierzy bezpośrednio podległych Ministrowi Obrony Narodowej sporządza i przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej do zatwierdzenia dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

6. Udzielenie urlopu żołnierzowi, o którym mowa w ust. 5, ogłasza się w rozkazie dowódcy jednostki.

§ 9. 1. Stanowiskami służbowymi, na których pełnienie służby jest uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia, są stanowiska, z opisu których wynika konieczność wykonywania obowiązków służbowych w pełnym wymiarze czasu służby przewidzianym dla tego stanowiska służbowego w następujących warunkach szkodliwych dla zdrowia zaliczonych do:

- 1) pierwszego stopnia szkodliwości:
 - a) narażenie na działanie pyłów niewywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
 - b) narażenie na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie,
 - c) praca w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25 °C lub poniżej 10 °C,
 - d) narażenie na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone,
 - e) praca w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w wodzie lub błocie,
 - f) praca w zaciemnionych pomieszczeniach, w których natężenie oświetlenia elektrycznego ze względów technologicznych jest poniżej wartości określonych w Polskich Normach w warunkach ciągłego migotania punktów świetlnych aparatury wskaźnikowej lub działania urządzeń projekcyjnych,
 - g) narażenie na wibrację ogólną,
 - h) praca w pomieszczeniach, w których ze względów technologicznych albo ze względu na rodzaj wykonywanej służby stosowane jest wyłącznie oświetlenie elektryczne,
 - i) praca w radiowych obiektach nadawczych i centrach radioodbiorczych, w stacjach radiowych, radiolokacyjnych i radioliniowych,
 - j) obsługa aparatury w gabinetach fizykoterapii,
 - k) narażenie na działanie promieniowania laserowego;
- 2) drugiego stopnia szkodliwości:
 - a) narażenie na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
 - b) narażenie na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
 - c) narażenie na obniżone lub podwyższone ciśnienie wynikające z procesu technologicznego, w szczególności w komorach ciśnieniowych i kesonowych,
 - d) narażenie na szkodliwe działanie miejscowych wibracji, w szczególności używanie ręcznych narzędzi pneumatycznych,
 - e) praca w pomieszczeniach zlokalizowanych poniżej poziomu otaczającego terenu – zgodnie z przepisami w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - f) narażenie na hałas,
 - g) praca przy montażu, demontażu, konserwacji i naprawie akumulatorów,
 - h) praca przy magazynowaniu i dystrybucji niebezpiecznych środków o działaniu chemicznym, promieniotwórczym i biologicznym,
 - i) załadunek, rozładunek, transport i magazynowanie paliw oraz uzupełnianie nimi sprzętu,
 - j) praca w warunkach narażenia na działanie szkodliwych czynników biologicznych zakwalifikowanych do 2 - 4 grupy zagrożenia, których wykaz określają odrębne przepisy,
 - k) praca w pracowniach i laboratoriach lub prosektoriami anatomii patologicznej i medycyny sądowej;
- 3) trzeciego stopnia szkodliwości:
 - a) narażenie na działanie substancji, preparatów lub czynników o działaniu rakotwórczym lub mutagennym, których wykaz określają odrębne przepisy,

- b) narażenie na promieniowanie jonizujące,
 - c) narażenie na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości od 0,1 MHz do 300.000 MHz w strefie zagrożenia,
 - d) przewijanie kabli oraz remont i konserwacja linii kablowej w osłonie ołowianej;
- 4) czwartego stopnia szkodliwości:
- a) wytwarzanie, remontowanie, niszczenie oraz magazynowanie i transportowanie materiałów wybuchowych, łatwo palnych i samozapalnych,
 - b) wytwarzanie, magazynowanie, transportowanie oraz napełnianie i instalowanie zbiorników gazów sprężonych i rozpuszczonych pod ciśnieniem,
 - c) narażenie na działanie fazy ciekłej lub gazowej paliw, w szczególności benzyny, RMN oraz niebezpiecznych środków o działaniu chemicznym, promieniotwórczym i biologicznym – w laboratoriach oraz przy pracach naukowo – badawczych z tymi materiałami,
 - d) wykonywanie prób z bronią i materiałami wybuchowymi,
 - e) naprawa urządzeń elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 230 V, wykonywana zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy w energetyce,
 - f) rozbudowa, remont, konserwacja kanalizacji teletechnicznej oraz naprawa i konserwacja linii kablowych w studzienkach i komorach kablowych,
 - g) praca wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni,
 - h) praca pod ziemią lub pod wodą,
 - i) praca przy neutralizacji niebezpiecznych środków o działaniu chemicznym, promieniotwórczym i biologicznym,
 - j) narażenie na pyły lub aerozole rozpuszczalnych soli metali ciężkich,
 - k) praca w kontakcie z materiałem zakaźnym lub chorymi zakaźnie ludźmi, albo zwierzętami,
 - l) praca w bezpośrednim kontakcie z ludźmi chorymi na choroby psychiczne lub upośledzonymi w znacznym stopniu,
 - m) praca na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m od poziomu terenu.

2. Zaliczenia służby żołnierza do odpowiedniego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia, o którym mowa w ust. 1, uprawniających do uzyskania urlopu w wymiarze określonym w art. 62 ust. 2 ustawy dokonuje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, na wniosek odpowiednio: Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, dowódców rodzaju Sił Zbrojnych, Dowódcy Operacyjnego Sił Zbrojnych, Szefa Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, dowódcy korpusu, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Dowódcy Garnizonu Warszawa albo właściwego dyrektora lub szefa komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, zgłoszony w porozumieniu z szefem jednostki organizacyjnej resortu obrony narodowej właściwej do spraw zdrowia.

3. Prace określone w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, pkt 2 lit. a, b i f oraz pkt 4 lit. j uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, jeżeli w środowisku pracy przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia -

określone w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾) lub przez normy higieniczno-sanitarne.

4. Prawo do pierwszego dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w art. 62 ust. 2, żołnierz nabywa po 6 miesiącach wykonywania obowiązków służbowych w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, określonych w ust. 1.

5. Prawo do nabytego urlopu dodatkowego przysługuje żołnierzowi zawodowemu do czasu poprawy warunków służby, popartej badaniami środowiskowymi lub po wyeliminowaniu czynnika uciążliwego albo szkodliwego, stanowiącego podstawę przyznania urlopu.

§ 10. Dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w art. 62 ust. 3 ustawy, udziela się corocznie żołnierzom, w wymiarze:

1) dziesięciu dni roboczych:

- a) pełniącym służbę w jednostkach desantowo-szturmowych lub innych jednostkach, jeżeli wykonali co najmniej dziesięć skoków spadochronowych w ciągu roku,
- b) zajmującym stanowiska nurków lub płetwonurków oraz stanowiska lekarzy lub instruktorów sanitarnych zabezpieczających nurkowanie, którzy systematycznie nurkują lub przebywają w komorze dekompresyjnej,
- c) wchodzącym w skład etatowych załóg trałowców, ścigaczy okrętów podwodnych, kutrów raketowych i zwalczania okrętów podwodnych, jeżeli okręty wychodziły w morze co najmniej 60 dni w ciągu roku;

2) piętnastu dni roboczych:

- a) zajmującym stanowiska instruktorów szkolenia spadochronowego,
- b) wchodzącym w skład etatowych załóg okrętów podwodnych, jeżeli okręty wychodziły w morze co najmniej 60 dni w ciągu roku,
- c) pełniącym służbę w jednostce przeznaczonej do zwalczania terroryzmu na stanowiskach, których zajmowanie uprawnia do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej.

§ 11. 1. Żołnierzowi przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy z dniem nabycia uprawnień uzasadniających udzielenie tego urlopu.

2. Żołnierzowi, który w danym roku kalendarzowym wykorzystał dodatkowy urlop wypoczynkowy, przysługujący za dany rok kalendarzowy, a następnie w tym samym roku nabył prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wyższym wymiarze, przysługuje urlop uzupełniający.

3. Żołnierzowi, który nabył prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w danym roku kalendarzowym i nie wykorzystał go przed przeniesieniem na inne stanowisko

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825 i Nr 115, poz. 958.

służbowe, na którym urlop ten nie przysługuje, udziela się tego urlopu w ciągu trzech miesięcy od dnia przeniesienia.

§ 12. 1. Żołnierzowi, któremu z ważnych względów służbowych nie udzielono urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w danym roku kalendarzowym, urlopu tego udziela się w pierwszej kolejności w ciągu następnego roku kalendarzowego.

2. Dowódca jednostki, do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego, sporządza i przesyła przełożonemu wykaz żołnierzy posiadających niewykorzystane urlopy wypoczynkowe z lat wcześniejszych, niż określone w ust. 1, w wymiarze powyżej 10 dni, wskazując liczbę niewykorzystanych przez nich dni urlopu.

Rozdział 3 **Urlop okolicznościowy**

§ 13. 1. Żołnierzowi udziela się urlopu okolicznościowego w razie: zawarcia związku małżeńskiego, urodzenia się dziecka, ślubu dziecka (własnego, przysposobionego, pasierba, dziecka obcego przyjętego na wychowanie i utrzymanie, w tym także w ramach rodziny zastępczej), a także w razie pogrzebu małżonka, dziecka, rodziców, rodzeństwa, teściów, dziadków i opiekunów.

2. Urlopu okolicznościowego można także udzielić żołnierzowi, na jego umotywowany wniosek, w celu załatwienia ważnych spraw osobistych albo w innych przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie.

3. Żołnierzowi wyznaczonemu na stanowisko służbowe, jeżeli jest związane z tym przeniesienie się do innej miejscowości, udziela się urlopu okolicznościowego w wymiarze od trzech do pięciu dni roboczych w zależności od odległości miejscowości, w której żołnierz ten został wyznaczony na stanowisko służbowe, oraz warunków służbowych i osobistych.

4. Urlopu, o którym mowa w ust. 3, udziela dowódca jednostki, w której żołnierz został wyznaczony na stanowisko służbowe, po stawieniu się żołnierza w tej jednostce, chyba że względy służbowe lub osobiste żołnierza wymagają udzielenia tego urlopu w terminie późniejszym.

Rozdział 4 **Urlop szkoleniowy**

§ 14. 1. Urlopu szkoleniowego udziela się żołnierzowi, który uzyskał pomoc finansową w związku z pobieraniem nauki, o której mowa w art. 52 ust. 5 ustawy lub został skierowany przez właściwy organ na naukę.

2. Urlop szkoleniowy jest przeznaczony na udział w zajęciach obowiązkowych, przygotowanie się i złożenie egzaminów, przygotowanie pracy dyplomowej, przygotowanie i złożenie egzaminu dyplomowego oraz na naukę własną.

§ 15. 1. Wymiar urlopu szkoleniowego, o którym mowa w art. 62 ust. 9 ustawy, wynosi:

- 1) na przygotowanie się do egzaminu wstępnego lub rozmowy kwalifikacyjnej i jego złożenie oraz załatwienie spraw związanych z przyjęciem na naukę lub studia w szkole ponadgimnazjalnej lub uczelni - 14 dni;
- 2) w szkołach ponadgimnazjalnych - 14 dni w każdym roku szkolnym;
- 3) w uczelniach, w każdym roku studiów, odbywanych w systemie niestacjonarnym - 28 dni, a w systemie wieczorowym - 21 dni;

- 4) w ostatnim roku studiów odbywanych w systemie niestacjonarnym, niezależnie od urlopu określonego w pkt 3 - 28 dni;
- 5) dla żołnierzy pobierających naukę w szkołach pomaturalnych i na studiach podyplomowych oraz na innych studiach lub kursach specjalnych prowadzonych przez uczelnie lub jednostki badawczo-rozwojowe - 21 dni w celu przygotowania się i złożenia egzaminu końcowego;
- 6) w celu przygotowania się do złożenia egzaminów doktorskich i obrony rozprawy doktorskiej lub dla przygotowania się do kolokwium oraz wykładu habilitacyjnego - 28 dni;
- 7) w celu przygotowania się i złożenia egzaminu na radcę prawnego lub egzaminu po zakończeniu aplikacji sądowej, prokuratorskiej, adwokackiej albo notarialnej - 30 dni;
- 8) w celu przygotowania się i złożenia egzaminu po zakończeniu aplikacji legislacyjnej - 14 dni;
- 9) w celu przygotowania się i złożenia Państwowych Egzaminów Specjalizacyjnych przez lekarzy i lekarzy dentystów oraz specjalistów z korpusu osobowego medycznego – 30 dni.

2. Urlop szkoleniowy określony w ust. 1 pkt 3-6 może być przedłużony na wniosek żołnierza przez dowódcę jednostki, jeżeli zachodzi uzasadniona potrzeba, a zwłaszcza jeżeli wymaga tego realizacja programu studiów.

3. W przypadku powtarzania przez żołnierza klasy, roku lub semestru z powodu choroby albo z przyczyn uznanych przez dowódcę jednostki za usprawiedliwione, żołnierzowi przysługuje ponownie prawo do urlopów szkoleniowych określonych w ust. 1 pkt 1-5.

4. W przypadku powtarzania przez żołnierza klasy, roku lub semestru z przyczyn nieuznanych przez dowódcę jednostki za usprawiedliwione, żołnierz może być zwolniony z zajęć służbowych tylko na czas niezbędny do złożenia egzaminu lub kolokwium.

§ 16. 1. Urlop szkoleniowy może być udzielony żołnierzowi jednorazowo albo w częściach w okresie danego roku nauki, w wymiarze proponowanym przez żołnierza, szkołę lub uczelnię.

2. Do wymiaru urlopu szkoleniowego nie wlicza się dni ustawowo wolnych od pracy.

Rozdział 5

Urlop zdrowotny, aklimatyzacyjny oraz zwolnienie od zajęć służbowych

§ 17. 1. Urlopu zdrowotnego można udzielić żołnierzowi po leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej.

2. W uzasadnionych wypadkach urlopu zdrowotnego można także udzielić po leczeniu ambulatoryjnym.

3. Urlopu zdrowotnego udziela się w szczególności, gdy żołnierz nie wymaga już dalszego leczenia w zakładzie opieki zdrowotnej, ale nie odzyskał jeszcze pełnej zdolności do wykonywania obowiązków służbowych.

§ 18. O potrzebie udzielenia żołnierzowi urlopu zdrowotnego oraz o jego wymiarze orzekają wojskowe komisje lekarskie właściwe do orzekania o zdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej.

§ 19. Urlopu zdrowotnego udziela się żołnierzom, jednorazowo na okres jednego lub dwóch miesięcy, po uprzednim wykorzystaniu trzech miesięcy zwolnień od wykonywania obowiązków służbowych.

§ 20. Urlopu zdrowotnego nie udziela się żołnierzowi zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej wskutek wypowiedzenia stosunku służbowego lub w odniesieniu do którego została wydana decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej.

§ 21. 1. Urlopu aklimatyzacyjnego udziela się bezpośrednio po stawieniu się żołnierza w jednostce i przedstawieniu ostatecznego orzeczenia Wojskowej Komisji Lekarskiej, określającego zdolność do zawodowej służby wojskowej.

2. Stawienie się żołnierza w jednostce potwierdza się w rozkazie dowódcy jednostki.

§ 22. 1. Dowódca jednostki może udzielić żołnierzowi, pełniącemu służbę w podległej mu jednostce, zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania przez żołnierza osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny, o którym mowa w art. 62 ust. 13 ustawy.

2. Zwolnienie od zajęć służbowych, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w przypadku:

- 1) sprawowania osobistej opieki nad małżonkiem lub dzieckiem, gdy z żołnierzem nie zamieszkują członkowie rodziny, którzy mogą taką opiekę zapewnić, a w razie konieczności zapewnienia opieki dziecku - gdy żołnierz jest samotny albo gdy małżonek z powodu choroby lub matka z powodu połogu nie może zaopiekować się dzieckiem i gdy nie ma innych członków rodziny wspólnie zamieszkałych, którzy mogliby zapewnić opiekę dziecku;
- 2) sprawowania osobistej opieki nad rodzicami, gdy w tej samej miejscowości nie ma innych członków rodziny, którzy mogliby zapewnić opiekę rodzicom żołnierza.

3. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela się na umotywowany wniosek żołnierza.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, żołnierz dołącza w szczególności:

- 1) dokumenty potwierdzające konieczność sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny;
- 2) zaświadczenia o osobach wspólnie zamieszkałych z żołnierzem albo zamieszkałych w tej samej miejscowości w razie sprawowania osobistej opieki nad rodzicami.

5. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się, jeżeli żołnierz spełnia warunki do udzielenia urlopu macierzyńskiego albo wychowawczego.

§ 23. Przy udzielaniu urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 62 ust. 12 ustawy, stosuje się § 22.

§ 24. 1. W razie zaistnienia zmiany przyczyn uzasadniających udzielenie zwolnienia od zajęć służbowych w przypadku sprawowania przez żołnierza osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny lub urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 62 ust. 12 ustawy, żołnierz niezwłocznie informuje dowódcę jednostki.

2. Dowódca jednostki w przypadku, o którym mowa w ust. 1, decyduje o powrocie żołnierza do wykonywania obowiązków służbowych albo o kontynuacji zwolnienia od zajęć służbowych lub urlopu okolicznościowego.

Rozdział 6

Odwołanie z urlopu wypoczynkowego i dodatkowych urlopów wypoczynkowych oraz zwrot kosztów

§ 25. 1. Odwołanie żołnierza z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego z ważnych względów służbowych następuje na podstawie przekazanego żołnierzowi polecenia dowódcy jednostki.

2. Dowódca jednostki, który odwołał żołnierza z urlopu wypoczynkowego lub wstrzymał mu udzielenie urlopu w całości lub w części, odnotowuje ten fakt w rozkazie, podając w nim przyczynę odwołania lub wstrzymania urlopu oraz datę odwołania lub wstrzymania urlopu.

3. Żołnierzowi, który poniósł koszty spowodowane odwołaniem go z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego albo wstrzymaniem urlopu, przysługuje zwrot poniesionych kosztów.

4. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 3, odbywa się na pisemny wniosek żołnierza złożony do dowódcy jednostki. Do wniosku dołącza się dowody stwierdzające faktycznie poniesione koszty przez żołnierza.

5. Wypłata zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 3, następuje na podstawie decyzji administracyjnej właściwego dowódcy jednostki, o którym mowa w art. 104 ustawy, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.³⁾

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 maja 2004 r. sprawie urlopów żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 138, poz. 1465 oraz z 2008 r. Nr 52, poz. 308), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosownie do brzmienia art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 79, poz. 669).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, z późn. zm.), w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 32 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 79, poz. 669).

Projektowane rozporządzenie ma zastąpić rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 maja 2004 r. w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 138, poz. 1465 oraz z 2008 r. Nr 52, poz. 308).

Projekt rozporządzenia określa wymiar i tryb udzielania urlopów: wypoczynkowego, dodatkowego urlopu wypoczynkowego, zdrowotnego, okolicznościowego, szkoleniowego i aklimatyzacyjnego, jak również zwolnienia od zajęć służbowych oraz urlopu okolicznościowego z tytułu konieczności sprawowania opieki nad członkiem rodziny.

Proponuje się, że urlopów żołnierzom udzielać będą dowódcy jednostek wojskowych. Żołnierzowi, w roku kalendarzowym, w którym został powołany do zawodowej służby wojskowej przysługiwał będzie urlop wypoczynkowy w wymiarze proporcjonalnym do okresu pozostającego do końca danego roku kalendarzowego. Zakłada się, że w okresie zwolnienia żołnierza od zajęć służbowych wskutek choroby, konieczności sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny albo w okresie przebywania na innym urlopie nie będzie się udzielać urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego. Jeżeli żołnierz nie będzie mógł wykorzystać urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w ustalonym terminie z powodu usprawiedliwionej nieobecności w służbie, a w szczególności z powodu choroby powodującej czasową niezdolność do zajęć służbowych, dowódca jednostki przesuwając urlop na termin późniejszy, nieprzekraczający jednak trzech miesięcy od ustania przyczyny uzasadniającej przesunięcie. W przypadku gdy żołnierz zachoruje w czasie przebywania na urlopie wypoczynkowym lub dodatkowym urlopie wypoczynkowym, dowódca jednostki na wniosek tego żołnierza przesunie mu urlop o czas trwania choroby, na okres następujący bezpośrednio po wyzdrowieniu lub na okres późniejszy, nieprzekraczający jednak trzech miesięcy od wyzdrowienia. Przyjmuje się, że do dnia 10 grudnia każdego roku kalendarzowego w jednostce wojskowej sporządzane będą plany urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych na następny rok kalendarzowy. Natomiast do końca grudnia dowódca jednostki wojskowej zobowiązany jest do zatwierdzenia planu urlopów.

Zakłada się, że urlopu okolicznościowego będzie się udzielać żołnierzowi w razie: zawarcia związku małżeńskiego, urodzenia się dziecka, ślubu dziecka (własnego, przysposobionego, pasierba, dziecka obcego przyjętego na wychowanie i utrzymanie, w tym także w ramach rodziny zastępczej), a także w razie pogrzebu małżonka, dziecka, rodziców, rodzeństwa, teściów, dziadków i opiekunów. Urlopu okolicznościowego będzie można udzielić żołnierzowi także dla załatwienia ważnych spraw osobistych albo w innych przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie.

W projekcie przyjęto, iż urlopu szkoleniowego udzielać się będzie żołnierzowi, który uzyskał pomoc na naukę, o której mowa w art. 52 ust. 5 ustawy lub został skierowany na naukę przez właściwy organ wojskowy. Urlop ten będzie przeznaczony na udział w zajęciach obowiązkowych, przygotowanie się i złożenie egzaminów, przygotowanie pracy dyplomowej, przygotowanie i złożenie egzaminu dyplomowego oraz na naukę własną.

Zakłada się, że urlopu zdrowotnego będzie można udzielić żołnierzowi po leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej. W uzasadnionych wypadkach urlopu zdrowotnego można będzie także udzielić po leczeniu ambulatoryjnym. Urlopu tego będzie się udzielać, gdy żołnierz nie będzie wymagał już dalszego leczenia w zakładzie opieki zdrowotnej, ale nie odzyska jeszcze pełnej zdolności do wykonywania obowiązków służbowych. O potrzebie

udzielenia żołnierzowi urlopu zdrowotnego oraz o jego wymiarze orzekać będą wojskowe komisje lekarskie właściwe do orzekania o zdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej.

Przyjmuje się, iż urlopu aklimatyzacyjnego, przysługującego żołnierzowi zawodowemu skierowanemu do służby poza granicami państwa, po zakończeniu służby w ramach skierowania, udzielał będzie dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe, albo do której został skierowany w ramach pełnienia służby w rezerwie kadrowej bezpośrednio po stawieniu się żołnierza w jednostce wojskowej.

W projekcie zakłada się, że dowódca jednostki będzie mógł udzielić żołnierzowi, pełniącemu służbę w podległej mu jednostce wojskowej, zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania przez żołnierza osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny, o którym mowa w art. 62 ust. 13 ustawy. Zwolnienie od zajęć służbowych będzie mogło nastąpić w przypadku sprawowania osobistej opieki nad małżonkiem lub dzieckiem, gdy z żołnierzem nie zamieszkują członkowie rodziny, którzy mogą taką opiekę zapewnić, a w razie konieczności zapewnienia opieki dziecku - gdy żołnierz jest samotny albo gdy małżonek z powodu choroby lub matka z powodu połogu nie może zaopiekować się dzieckiem i gdy nie ma innych członków rodziny wspólnie zamieszkałych, którzy mogliby zapewnić opiekę dziecku, jak również w przypadku sprawowania osobistej opieki nad rodzicami, gdy w tej samej miejscowości nie ma innych członków rodziny, którzy mogliby zapewnić opiekę rodzicom żołnierza.

Zakłada się również doprecyzowanie warunków, jakie powinien spełniać żołnierz, który ubiega się o zwolnienie od zajęć służbowych i urlop okolicznościowy z tytułu konieczności opieki nad członkiem rodziny.

Projekt rozporządzenia określa stanowiska służbowe, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia, ze względu na zajmowanie których udziela się żołnierzowi dodatkowego urlopu wypoczynkowego. Zakłada się podział tych stanowisk na cztery grupy w zależności od stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia. Zaliczenia służby żołnierza do odpowiedniego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia uprawniających do uzyskania dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze określonym w art. 62 ust. 2 ustawy dokonuje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, na wniosek odpowiednio: Szefa Sztabu Generalnego WP, Szefa Inspektoratu Wsparcia SZ, dowódców rodzaju Sił Zbrojnych, Dowódcy Operacyjnego SZ, Szefa Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, dowódcy korpusu, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Dowódcy Garnizonu Warszawa albo właściwego dyrektora lub szefa komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, zgłoszony w porozumieniu z szefem jednostki organizacyjnej resortu obrony narodowej właściwej do spraw zdrowia.

Ponadto, projekt rozporządzenia określa warunki odwoływania żołnierza z urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego lub wstrzymania udzielenia ww. urlopów, a także zasady zwrotu kosztów poniesionych przez żołnierza w związku z odwołaniem go z urlopu. Zakłada się, że odwołanie żołnierza z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego może nastąpić tylko z ważnych względów służbowych. Żołnierzowi, który poniósł koszty spowodowane odwołaniem go z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego albo wstrzymaniem urlopu, będzie przysługiwał zwrot poniesionych kosztów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej i będzie wpływać na jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej oraz żołnierzy zawodowych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt uzgodniono z dowódcami różnych szczebli dowodzenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt był przedmiotem uzgodnień z organem reprezentującym żołnierzy tj. Konwentem Dziekanów Korpusu Oficerów Wojska Polskiego, który uzgodnił dokument z zastrzeżeniem co do brzmienia projektowanego § 22.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przyjęte rozwiązania nie będą miały wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

*za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym*